

Titel: Kapitel III.

Citation: "Kapitel III.", i *1901/1902: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r09-shoot-chptrd1e555/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 21.

Sager, hvorunder der paastaas Straf, Erstatning eller Oprensning i Anledning af retsstridige Skadetilføjelser eller andre Retskrænkelser, kunne anlægges paa det Sted, hvor Skadetilføjelsen eller Retskrænkelsen er foregaaet, eller, naar den har været udsøgt i flere Retskredse, i hvilken som helst af disse.

§ 22.

Naar flere Sagvoldere skulle eller dog kunne sagsøges under eet, og Sagen imod dem ikke ifølge denne Lov kan indbringes for andet Værneting, kan den anlægges ved enhver Ret, som for nogen af Sagvolderne er Hjemting.

§ 23.

Kan Sagen i Medhold af denne Lov anlægges ved flere forskellige Retter, har Sagsøgeren Valget, for saa vidt ikke andet fremgaar af Lovens Forskrifter.

§ 24.

Naar Parterne vedtage det, kunne de indbringe deres Sag for, hvilken af samtlige ligeartede Retter i første Instans de ville, uden at Rettens Samtykke behøves.

§ 25.

Udlændinge kunne sagsøges her i Riget, for saa vidt nogen Ret ifølge de foranstaaende Begler kan anses som Værneting i Sagen.

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imod Udlændingen herefter kan anlægges, skal det, for saa vidt ikke særlige traktatmæssige Bestemmelser ere til Hinder derfor, være Indlændinge tilladt i Sager angaaende Formueretsforhold at sagsøge Udlændingen i den Retskreds, hvor han ved Stævningens eller Forhigsklagens Forkyndelse opholder sig eller har Gods.

Med Hensyn til svenske Undersaatter har det sit Forblivende ved Lov om svenske Dømmes Faldbyrdelse m. v. af 19de Februar 1861 § 6.

Kapitel III.**Forening af flere Krav under samme Retssag.**

§ 26.

Flere Krav af samme Sagsøger mod samme Sagvolder kunne fra først af forenes under een Retssag, selv om de hvile paa forskellige faktiske og retlige Grunde og ere af ulige Beskaffenhed, naar Retten er kompetent med Hensyn til dem alle, og samme Procesart er anvendelig paa dem.

§ 27.

Under samme Betingelser kunne flere Parter fra først af sagsøge eller sagsøges i Forening under samme Retssag; dog udfordres endvidere hertil, for saa vidt Kravene ikke have fælles Oprindelse eller særlig Lovforskrift hjemler deres Forening, at ingen af Parterne gør Indsigelse derimod.

§ 28.

Enhver, der tror sig i det hele eller for en Del berettiget til den Ting eller den Rettighed, som er Gjenstand for en Retstrætte i første Instans imellem andre, kan under Iagttagelse af Reglerne i Kapitel XIX indtræde som Intervenant i den begyndte Sag.

Intervention kan ikke finde Sted, naar den Ret, for hvilken Sagen svæver, ikke ved Parternes Samtykke kunde gøres kompetent til at paakende Interventions-søgmaalet, dersom det anlagdes særskilt.

§ 29.

Enhver, der har en retlig Interesse i, at en Part vinder en for Retten svævende Sag, kan indtræde i Sagen til denne Parts Understøttelse og faa Adgang til at ytre sig i Sagen i Overensstemmelse med de nærmere Regler i Kapitel XIX.

§ 30.

Sagsøgeren kan andrage paa at maatte tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt ellet tilsammen med Sagvolderen. Saadant Andragende kan dog ikke tages til Følge, naar det maa tilregnes Sagsøgeren som en Forsømmelse, at den paagældende Trediemand ikke fra Begyndelsen af er bleven inddraget under Søgmaalet. I øvrigt blive de i Kapitel XIX givne Regler at iagttage.

§ 31.

Ved Anvendelsen af de i dette Kapitel indeholdte Regler forbeholdes der dog Retten den samme ved § 94 tillagte Myndighed.

Kapitel IV.

Tilfælde, hvor Rettens Personer skulle eller kunne vige deres Sæde.

§ 32.

Ingen Dommer maa handle i en Sag, naar han

- 1) selv er Part i Sagen eller er interesseret i dens Udfald;
- 2) er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søkendebørn, eller er en af Parternes Ægtefælle, Værg, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejesøn;
- 3) er beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende Linie eller beslægtet i Sidelinien saa nær som Søkende med nogen i Sagen optrædende Sagfører eller anden Rettergangsfuldægtig for nogen af Parterne;
- 4) har aflagt Vidnesbyrd eller været Syns- eller Skønsmand i Sagen eller handlet i den som Sagfører eller i øvrigt som Rettergangsfuldægtig for nogen af Parterne;
- 5) som Dommer har handlet i Sagen i den underordnede Instans.

Den Omstændighed, at Dommeren, fordi flere Embedsvirksomheder ere forenede i hans Person, tidligere af den Grund har haft med Sagen at gøre, medfører ikke Inhabilitet, naar der ikke efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at han har nogen særegen Interesse i Sagens Udfald.